

Divadelní fakulta AMU

Katedra výchovné dramatiky

Posudek vedoucí diplomové práce Bc. a BcA. Jana Mrázka

Divadlo jako každodenní zpřítomňování

Vedoucí práce: MgA. Ivana Vostárková

Jan Mrázek se ve své diplomové práci zaměřuje na fenomén zpřítomňování v divadelně rozvojové praxi, pojímaný jako *uvědomování si sama sebe v přítomném okamžiku*. Téma práce nazrávalo už v průběhu jeho bakalářského studia, zvláště reflektováním zkušeností, nabytými praktikováním psychosomatických disciplín. Také v jeho bakalářské práci na téma Pravda a divadlo si téma připravovalo svoje místo. Vyjasňovalo se dále zkušenostmi, získávanými jak jeho lektorskou činností zaměřenou na budování vlastní identity, tak i osobními tvůrčími prožitky, završenými stáží v polském Teatru Wegajty. Vychází tedy z empirie, jejího vyhodnocování a dospívá postupně k pojmenování obecnějších principů, které ověřuje ve vlastní pedagogické činnosti učitele dramatické výchovy, zvláště při vedení divadelní improvizace.

Práce je strukturována do čtyř celků.

V prvním objasňuje, jakou cestou a proč dospěl k tématu zpřítomňování a jakým způsobem se bude tématem zabývat. Klade si zde otázku, jaké je místo zpřítomňování ve výchovně dramatickém procesu a jak s ním nakládat. Druhá, nejobsažnější část, se zabývá popisem vlastních lektorských zkušeností, vlastních vědomých psychosomatických zkušeností a popisem a analýzou praktické stáže v Teatru Wegajty. Na konkrétních i osobních příkladech osvětluje samo téma zpřítomňování. K pobytu ve Wegajtech přistupoval diplomant už s jasným záměrem ho zkoumat. Třetí část vyrostla z potřeby

teoretického zázemí. Klade důraz na fenomenologický přístup ke zkoumání tématu práce. Vyhmatává autory, zabývající se tímto tématem různými úhly pohledů. Umožňuje mu to rozkrývat podstaty pojmů, kterými sám operuje. Ty mu až filozofující formou umožňují objasnit a podepřít způsoby, které vědomě i intuitivně uplatňuje ve své lektorské činnosti.

Rovněž dospívá k pojmenování základních principů i používaných pojmů přes vlastní praktické zkušenosti. Smysl, pojetí i způsoby vedení lekcí, ke kterým došel, vypovídají o vědomém a vědoucím procesu. Jak sám uvádí, jeho vedení je více určeno pro dospělé jedince, protože klade důraz na hledání sebe sama v přítomnosti, jeho sebeuvědomování a vědomé nakládání se sebou.

V závěru práce dospívá ke skutečnosti, že „zpřítomňování odkrývá v divadelně rozvojové práci velký potenciál, neboť nám umožňuje stavět svou identitu na skutečných základech.“

Součástí diplomové práce jsou i přílohy. V první uvádí rozhovor s Waclawem Sobaszkiem z Teatru Wegajty, ve kterém si ověřuje svůj pohled na pojetí divadelní práce v jejich souboru, na roli diváka a roli workshopů, které Teatr Wegajty pořádá. Druhou přílohou jsou tři videa z procesu samotné divadelní práce Teatru Wegajty.

Jan Mrázek přistupoval k psaní diplomové práce velmi zodpovědně, s osobním zaujetím. Konzultoval spíše strukturu práce než zpracování jednotlivých témat, pečlivě vyhodnocoval nabyté praktické zkušenosti a v průběhu je lektorským vedením ověřoval. Jeho diplomová práce se opírá o bohaté teoretické zázemí, které mu zprostředkovávalo i potřebný odstup.

Práce Jana Mrázka naplňuje až na drobné nepřesnosti – (textu chybí důsledná kontrola) všechny náležitosti stanovené pro diplomovou práci, a proto ji doporučuji k obhajobě.

Navrhuji hodnocení B.

MgA. Ivana Vostárková

3.1.2022